

Dragi Doktor !

Tvoje pismo me je res jako presenetilo. Ne bi nikdar verjel, da je mogoče med možmi tako postopanje. O kaki pogodbi ali le dogovoru na pet let se le Tebi sanja, jaz pa ne vem nič o tem. Ali me imaš res za takega bedaka, da bi Ti bil dal prostore na pet let in bi jaz visel v zraku? Jaz prisežem, da sem dal prostore na dve leti, pa imam tudi jako veljavno in resno priččo, ki vé, da si Ti izrecno vzel prostore le za dve leti, ker si sploh nameraval preseliti se v svoje prostore takoj, ko bo zasedena nova justična palača.

Ali pustimo to ! Ti sam si bil tega mnenja, ker si v pismu 13. dec. l.l. pisal doslovno: „Preselim se brž ko mi dopusti čas in čim preje, vsekakor pa na počitnice meseca avgusta, naredi seveda s prostori kar ti bo drago.“

Z ozirom na to tvoje pismo, katero si prav resno smatral in sem mu torej i jaz dajal moško vrednost, sem s prostori tudi disponiral, in sicer tako, da bi bil v največji zadregi in bi mi pretila lahko občutna škoda, ako bi prostori ne bili prazni v septembru.

Z ozirom na vse to ostajam pri tem, da mi izročiš prostore koncem avgusta t.l. Ako mi do prihodnje srede, ko se vrnem z Dunaja, ne potrdiš, da s koncem avgusta greš iz tega stanovanja, Nastopim sodno pot. Blagovoli izbirati. Tvoje postopanje je skrajno brezobzirno, ne čudi se, ako i jaz odločno nastopim za svoje pravo.

S spoštovanjem

*A. Gabršček*